Recensie: Queen of the Night ****1/2

Koninklijk Circus Brussel
vrijdag 25 oktober 2024

foto © MB Presents

Recensie:
Waarom naar de West End gaan als de West End naar je toe komt? Dat dachten wellicht heel veel fans van Whitney Houston toen MB Presents Queen of the Night, een tributeshow die volledig in het teken staat van Whitney Houstons muziek naar het Koninklijk Circus bracht. Kijk, als aan het begin van de pauze, net nadat we het nummer waar de titel van de tourproductie naar verwijst te horen kregen, meerdere vrouwelijke fans 'Oh yeah! Oh yeah! Oh yeah!' zingen alsof ze een collectief orgasme beleven, dan weet je het wel. De fans gingen compleet uit hun dak. Wat. Een. Show!

Toegegeven, het is alweer een tijdje geleden dat we nog naar het Koninklijk Circus trokken. Het was verschieten. Dat ons favoriet Italiaans restaurant (Di Tommaso) er niet meer is, maar ook datgene dat Vlaamse kost serveerde (de Talurenlekker) blijkbaar de covidcrisis niet heeft overleefd. De zaal is momenteel ook niet al te best bereikbaar door de wegenwerken in de buurt (ook zo voor de pendelaars trouwens), maar wat niet veranderd is, en dat hebben we toch wel gemist, is de ongelooflijke goesting van het Brusselse publiek. In tegenstelling tot shows die je in Vlaanderen ziet, hebben de Franstaligen een andere spirit, die dichter aanleunt bij de Britse. Het is vanaf de eerste seconde feest, alle toeschouwers zijn meteen into the moment terwijl een Vlaming doorgaans een paar pinten nodig heeft tijdens de pauze om stilaan in de mood te geraken.
Katy Lye nam de leadzang voor haar rekening tijdens Queen of the Night. Na wat opzoekwerk blijkt dat ze ook kan geboekt worden voor Tina Turner tributeshows. Om maar te zeggen dat ze als vocalist misschien wel de twee strafste zangeressen allertijden aandurft. Eerlijk? Tijdens opener So emotional hadden we onze bedenkingen. Lye zong de song in een lagere toonaard en liet haar twee backings het wél in de toonaard van Whitney zingen.
Ze zei dat ze het een eer vond om voor ons te mogen optreden, bedankte ons om te komen en vloog er dan meteen in om twee keer 50 minuten te performen en het tempo van de show hoog te houden. De tel zijn we kwijt van het aantal quick changes die ze deed, maar dat het er veel waren én het hyper snel ging zodat de flow en de spanningsboog van het concert intact bleef, was alleen al een enorme prestatie. Zo namen haar backings bijvoorbeeld het einde van I'm Your Baby Tonight voor hun rekening terwijl de zangeres van outfit veranderde. Ook zij etaleerden straffe zangeressen te zijn. En het publiek gaf achteraf dan ook een oorverdovend applaus.
Met Saving all my love for you uit 1985, het tweede nummer dat Katy zou brengen, wist ze onze vraagtekens

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

meteen om te buigen tot uitroeptekens. Lekker zwoel klonk de sax, en alsof het niets was haalde ze die hoge noot op het woord 'fantasy' dat ze ook voorzag van extra versiering. Want daar waar sommige coverartiesten soms te veel 1 op 1 nadoen wat Houston vroeger deed, legde Lye wel degelijk eigen accenten wat het extra boeiend maakte. Ook werd er wel eens afgeweken van het originele arrangement. Bij Step by step viel dat het hardst op.

Uit de debuutplaat van Whitney bracht ze vervolgens How will I know waarin ze in het refrein enkele woorden parlando stak en de fans meteen stevig meeklapten. Love will save the day kende een straffe saxsolo en ook hier weer toonde Katy Lye wat voor een uitmuntende zangeres ze is. Schijnbaar moeiteloos haalde ze vocaal uit tijdens die song. Maar de meest fenomenale prestatie vonden we toen Katy er alleen voor stond, zonder backings. Enkel begeleid door toetsen bracht ze een doorleefd Run to you. Daarna mochten er voor Didn't we almost have it all meer instrumenten bij komen, waaronder de sax. Ook dat nummer vonden we bijzonder straf.

In het tweede deel koos Queen of the Night ervoor om in interactie te gaan met het publiek tijdens My love is your love. De zaal werd in twee gedeeld, de linkerhelft behoorde toe aan de ene backing, de andere helft aan de andere. Hilarisch was het om vast te stellen dat ie-de-reen de mist in ging toen we in het refrein aangekomen waren aan de zin 'And the chains of Amistad couldn't hold us'. Het was duidelijk niet de eerste keer dat Lye dat meemaakte. Ze gaf ons de tip mee om dan maar 'lalala' te zingen daar. Where do broken hearts go en It's not right but it's okay werden verder extatisch onthaald. Maar toen Katy Million Dollar Bill overliet aan haar backings bleek de song – hoewel die in de musicalversie van The Bodyguard steekt – niet zo gekend terwijl wij dan weer wél uit ons dak gingen en de oho's meezongen tot onze stem er helemaal schor van werd.

Daarop volgde hét OMG!-moment toen Katy Lye I will always love you feilloos en in de originele toonaard zong. En de brug met verhoging van toonaard nam ze vlekkeloos wat haar een mega luid applaus opleverde. De fans gingen helemaal los op I'm every woman, lieten de stoeltjes voor wat die waren en dansten mee op I wanna dance with somebody waar ook even How will I know en So emotional op een sneller tempo in gestoken werd.

Katy Lye zei ons dat het een droom was voor haar om dit te mogen doen, gaf ons mee dat haar ouders in de zaal zaten en nam van ons afscheid op de tonen van The Greatest Love of All dat ze lager inzette maar na verloop van tijd wel in de toonaard van Whitney zong. De fans zagen we met duim en wijsvingers een hartje maken. Kortom: onze liefde voor Whitney Houston en het Brusselse publiek zagen we dankzij Queen of the Night opnieuw bevestigd.

< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.